

Informacja o Ogólnopolskim Sympozjum Naukowo-Technicznym „Bioremediacja gruntów”

Od 8 do 11 grudnia 1998 r. w Wiśle-Bukowej odbyło się Ogólnopolskie Sympozjum Naukowo-Techniczne „Bioremediacja gruntów” zorganizowane przez Katedrę Biotechnologii Środowiskowej Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej. Udział w Sympozjum wzięło blisko 100 uczestników rekrutujących się z politechnik (13 ośrodków), instytutów naukowo-badawczych (7), uniwersytetów (5), zakładów przemysłowych-spółek (5), akademii rolniczych (4), jednostek Polskiej Akademii Nauk (2), akademii medycznej (1) i wyższej szkoły pedagogicznej (1).

Spośród 28 referatów i posterów największą grupę stanowiły tematy związane z przemianami substancji ropopochodnych (w tym WWA) w środowisku, występowaniem i przemianami metali ciężkich, metodyką wyznaczania toksyczności i dynamiki przemian zanieczyszczeń środowiskowych, rozprzestrzenianiem zanieczyszczeń. Pojedyncze prace związane były z mikrobiologicznym rozkładem celulozy, usuwaniem związków chloroorganicznych oraz przemianami związków siarki i fosforu.

W trakcie ożywionych dyskusji uczestnicy postulowali sformułowanie wspólnego stanowiska w sprawie aktualnego stanu zanieczyszczenia gruntów, sposobów ich oczyszczania, śledzenia dynamiki procesów ksenobiotyków oraz uregulowań prawnych. Ostatecznie zrezygnowano z opracowania listu otwartego, manifestu lub innej spektakularnej, ale w opinii większości, nieskutecznej formy wyrażania zaniepokojenia fachowców stanem legislacyjnym oraz obserwowanymi praktykami oczyszczania gruntu. To ostatnie dotyczy m.in. zasadności rozpowszechniania biopreparatów. Z niepokojem stwierdzono wprowadzanie różnych biopreparatów mających wspomagać procesy biologiczne sanacji gruntu, a których skuteczność jest często wątpliwa. Wielkie emocje wzbudziła kwestia koniecznego stopnia oczyszczania skażonych terenów. Oprócz „ekstremistów” domagających się każdorazowo sanacji do stanu naturalnego, znaczna (jeśli nie większa) część fachowców skłaniała się ku bardziej pragmatycznemu postępowaniu, które uzależnia (li tylko ze względów ekonomicznych) stopień oczyszczania od przewidywanego użytkowania terenów poddanych remediacji. Apelowano również o opracowanie wiarygodnych metod śledzenia dynamiki procesów bioremediacji gruntów. Z tym ostatnim zagadnieniem wiąże się również zgodne stanowisko uczestników Sympozjum, które można przedstawić następująco:

- ochrona gruntów przed degradacją, ze szczególnym uwzględnieniem zanieczyszczeń, wymaga wydania stosownej ustawy (o ochronie gruntów);
- istnieje brak technicznych i prawnych normatywów oceny zanieczyszczenia i stopnia oczyszczenia gruntów;
- podane normatywy są konieczne do oceny zanieczyszczenia środowiska i niezbędnej remediacji gruntów, stosownie do jej ekologicznej i gospodarczej funkcji;
- należy podjąć szybkie działania (programy badawcze, dotyczące tej tematyki, uwzględniające aktualny stan wiedzy krajowej i zagranicznej).

Uczestnicy Sympozjum uznali, że stanowią reprezentatywne grono mogące wypowiadać się w ogólnych kwestiach związanych z degradacją i remediacją gruntów oraz, iż poglądy tego grona będą brane pod uwagę przez stosowne organy administracji państwowej. Należy mieć nadzieję, że oczekiwania te się spełnią.

Sympozjum mogło się odbyć dzięki znacznej dotacji otrzymanej z Ministerstwa Edukacji Narodowej Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Warszawie oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach.

Korneliusz Miksch